

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ ΠΡΟΛΗ...

Πλησία ἐν Κύπρῳ Σελήνια...

Ἐν τῷ ἑξαετείῳ

Πᾶσα αἰτήσις δέον νὰ γίνηται πρὸς τὸ

ἄδελφον, ὡς καὶ πᾶσα ἀπόδειξις πληρω-

της δέον νὰ φέρῃ τὴν ὑπογραφήν αὐτοῦ.

NEON ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ

Διευθυντής καὶ ἐκδότης
ΚΛΕΟΒ. Ν. ΜΕΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ.

ΕΙΣΟΦΟΡΗΣΕΙΣ ΚΑΙ ΔΙΑΤΡΙΒΑΙ

Καταχωρίζονται κατ' ἀποκοπήν.

Ἀπὸ τὰ σύμφωνα τῷ προγράμματι τοῦ

«Νέου Ἐθνικοῦ» καταχωρίζονται δωρεάν.

Ἡ συντάξις δὲν εὐθύνεται διὰ τὰς γνώ-
μας τῶν ἀνταποκριτῶν τῆς.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται.

Ο ΕΝ ΤΩ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΩ ΕΝΑΡΚΤΗΡΙΟΣ ΛΟΓΟΣ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης ἐβδομάδος ἤρξατο τῶν ἐργασιῶν τοῦ ἐν Κύ-
πρῳ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου, τὸν δ' ἐ-
ναρκτήριον λόγον ἀπήγγειλεν, ὡς εἰθι-
σται, ὁ Α. Ε. ὁ Μέγας Ἀρμοστής.
Ὁ λόγος, ὡς εἶδον ἤδη οἱ ἀναγνώσται
ἡμῶν, στρέφεται περὶ τὰ γνωστότερα
τῶν παρ' ἡμῖν, ἀναφέρων τὰ τῆς πα-
ραγωγῆς, τῆς ὑποτιμήσεως τῶν κυ-
πριακῶν προϊόντων, ὡς δυναμένης νὰ
ἔχῃ ἐδυσάρεστον ἀποτέλεσμα ἐπὶ τῶν
δημασίων προσόδων, εἰς τὰ τῆς γο-
λίρας ἐν ταῖς γείτοσι χώραις καὶ τὰ
ἀκολουθήματα αὐτῆς ἐν Κύπρῳ, ὡς
καὶ περὶ τοῦ τρόπου τῆς καταδιώξεως
τῆς ἀκρίδος ἐν τῷ μέλλοντι, μετ' ὃ προ-
αγγέλλει τὴν βελτίωσιν τοῦ καταμα-
τολογικῷ γραφείου.

Καὶ ταῦτα μὲν εὖ τῷ λεγόμε-
νῳ ἔχουσι ἀδιαφιλονίκητος τὴν ἀ-
ξίαν τῶν δὲν δυνάμεθα εὖως ν' ἀ-
ποκρύψωμεν ὅτι ἀπεξεδεχόμενα κατὰ
τὴν ἐπίσημον ἑκείνην στιγμήν νὰ ἀ-
κούσωμεν καὶ ἄλλα οὐσιωδέστερα καὶ
μᾶλλον διαφέροντα τὴν νῆστον. Τὸ λέ-
γειν καὶ ἀπαριθμεῖν ποσότητας παρα-
γωγῆς καὶ τὰ ἀναφέρειν τιμὰς προϊόν-
των δὲν εἶνε δυστυχῶς συντελεστικόν
εἰς τὴν εὐδαιμονίαν ἐνὸς τόπου, ἐστὶς
ὕπὸ παραγωγικὴν μὲν ἐποφὴν παρου-
σιάζεται ἀκμαίως, ἀλλ' ὑπὸ τὴν ἄλλην
τὴν οὐσιωδέστεραν ἐποφὴν, τὴν τῆς
ἐκπονήσεως τῶν εἰδῶν αὐτοῦ, δὲν παρί-
σταται ζηλωτός. Ἐν τῇ δευτέρᾳ δὲ
ταύτῃ ἀπόψει τοῦ τόπου ἦτο, νομίζο-
μεν, δίκαιον καὶ πρέπον νὰ ἐγκύψωσιν
οἱ κυβερνήται καὶ νὰ ἀσχοληθῶσιν, ὅ-
πως καταστήσωσι καὶ ταύτην ἴσην
καὶ ἐξάμειλλον πρὸς τὴν πρώτην. Ἀλ-
λὰ ἐάν τὸ δεύτερον φαίνεται οὐτεπίτευ-
κτον διὰ λόγους πολιτικούς, καὶ τρῦτο
λέγοντες ἐνοούμεν ταῦς ἐρῶνς ὅς ἡ
Κύπρος κατέχεται ὑπὸ τῶν Ἀγγλῶν,
μὴ ἐπιτρέποντας τὴν σύνομιλόγησιν
ἐμπορικῶν συμβάσεων πρὸς ἄλλα κρά-
τη καὶ τὰ ἀνάλογα, προσεδόκωμεν τοῦ
λάχιστον ὅτι θὰ ἐδεικνύετο προθυμία

τις ὑπὲρ τῆς ἐξευρέσεως τρόπων συντε-
λούντων εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν τιμῶν
τῶν κυπριακῶν προϊόντων. Καὶ τοῦτο
ὅμως δὲν ἐδηλώθη, ἐάν ἐγένετο, καὶ
δικαιούμεθα νὰ φρονώμεν ὅτι ἐλάχι-
στα φροντίζουσι περὶ τῆς ὕληκῆς ἐν-
δοκιμήσεως τῆς Κύπρου.

Ἠλπίζομεν ὅτι ἐν τῇ ἐνάρξει τῶν
ἐργασιῶν τοῦ Νομοθετικοῦ Συμβουλίου
θὰ ἐξηγγέλλοιτο τὰ δυνάμενα νὰ
προαγάγῃ εἰς εὐημερίαν τὸν τό-
πον καὶ νὰ ἀπομακρύνωσιν ἀπ' αὐ-
τοῦ ἐπικειμένους θλέθρους, προσεδόκω-
μεν ὅτι θὰ ἤκούμεν σκέψεις καὶ σχέ-
δια μέλλοντα νὰ νομιμοποιηθῶσιν
ἐν τῷ νῦν Συμβουλίῳ, ἀναφερόμενα
εἰς τὰς ἐγκαταλειμμένας ἀποσταυ-
σταυτούς παραγωγικὰς δυνάμεις,
μελέτας ἀναγομένης εἰς ἔργα ὑδραυλι-
κὰ, εἰς τὰφορῶντα εἰς τὴν ἐμπορίαν,
εἰς ἔργα λιμενικά, ὧν ἡ χρησιμότης
ἐμφανέστερον καταδεικνύεται ἀπὸ
ἡμέρας εἰς ἡμέραν. Ἀλλ' ἡμῖς Σύνο-
δος καταλείπει εἰς τὴν ἄλλην τὰς ἐρ-
γασίας ταύτας καὶ ὁ χρόνος παρέρ-
χεται μαραινὼν τὰς ἐλπίδας τῶν Κυ-
πρίων καὶ φθίρων τὰς ζωτικὰς δυνά-
μεις τοῦ τόπου.

Δὲν πρέπει νὰ παρέλθωμεν ἐν σιγῇ
ὅτι ὁ Α. Ε. ὁ Μ. Ἀρμοστής ἐκδελῶ
ἔρεσιν ὑπὲρ τῆς βελτιώσεως τῆς παρ'
ἡμῖν δημοτικῆς παιδείας. Ἀλλ' ἵνα
ἡ ζηλωτὴ αὕτη ἐρεσις τοῦ ἀνωτάτου
ἄρχοντος πραγματοποιηθῇ ἐπ' ἀγαθῷ τοῦ
τόπου ἀνάγκη εἶνε πρὸς πολλοὺς ἄλ-
λους νὰ αὐξήσῃ καὶ τὸ μέχρι τοῦδε
χορηγούμενον εἰς τὴν παιδείαν ποσόν.
Ἴσως δὲν ἠλείπει οὐδὲ πρὸς τοῦτο
καλὴ θέλησις, ἀλλὰ δυνατόν νὰ αἰτι-
ῶνται τὸν πρὸς τὴν Ἡύλην φόρον, ὅς-
τις ἐκμυζᾷ πᾶσας τὰς ζωτικὰς δυνά-
μεις τοῦ τόπου. Ἐάν ἀληθῶς τὸ
ὑπὲρ τοῦ ποσὸν τὸ ἐτησίως τελούμε-
νον τῇ ἱψηλῇ Ἡύλῃ εἶνε ἐσκόπελος,
ἐπ' οὗ ναυαγοῦσιν αἱ ἀγαθαὶ προθέσεις
τῶν ἡμετέρων ἀρχόντων, ἃς ἐξεύρωσι
μέσον πρὸς ἐλάττωσιν τοῦλάχιστον
αὐτοῦ, εἴτε δι' ἐξωνήσεως τῆς Κύπρου
εἴτε διὰ τινος ἄλλης τοῦ φόρου μετα-
τροπῆς οὐχὶ δυσσευρέτου ὑπὸ οἰκονομο-
λόγων, ὅπως ἐρῇ τὸ μέγιστον τῶν κω-
λυμάτων τῆς κυπριακῆς εὐδαιμονίας.

Η ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΚΑΙ Η ΕΛΛ. ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΙΣ

Τῇ Συντάξει τοῦ «Νέου Ἐθνικοῦ».

Τέλος πάντων ἀνεψύχησιν καὶ ἐ-
φείτος τοῦ Νομοθετικοῦ αἱ θύραι καὶ
οἱ ἐκλεκτοὶ τοῦ λαοῦ συνήλθον ἐν τῇ
πρωτεύουσῃ, ὅπως φωνάξωσι συζητή-
σωσι, κόψωσι, ράψωσι καὶ εἰτὰ ἐπανά-
καμψῃ ἕκαστος εἰς τὰ ἴδια μὲ ἐλα-
φρὰν καὶ ἐπαναπεπαυμένην τὴν συν-
είδησιν, ὅτι ἐπετελεσε τὸ πρὸς τὴν
πατρίδα ἱερὸν καθήκον του. Πολλὰ
καὶ ποικίλα νομοσχέδια τεθήσονται
ἐπὶ τῆς Νομοθετικῆς τραπέζης, ἀλλὰ
τὴν κορωνίδα αὐτῆς ἀποτελεῖ τὰ περὶ
παιδείας. Ἀνεξήγητος ἡ φι-
λομουσία, ἥτις κατέλαβε τὴν πατρίδα
(sic) ἡμῶν κυβερνήσιν, ἀλλ' ἀκατα-
νόητος καὶ ἡ ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου
μεροληψία αὐτῆς, διὰ τί τάχα νὰ μὴ
μεριμνᾷ παντάπασιν καὶ περὶ τῆς ἐκ-
παιδεύσεως τῶν συμπολιτῶν ἡμῶν, ὁ-
μοιωμένων διὰ τί διὰ μὲν τὴν δημο-
κρατίαν ἐκπαιδεύσιν πανταπᾶ καὶ ἐ-
ξαιρῶν νὰ παρουσιάσῃ νομοσχέδια, διὰ
δὲ τῇ Ὀθωμαν. οὐδὲ ἐν; Κυβερνήσις,
ἥτις ἐν παντὶ ζητῆματι καὶ πάσῃ ὑ-
πὸ θέτει προτιμᾷ τὴν Ὀθωμαν. κοινό-
τητα, καίπερ καταπληκτικὴν μειο-
νότητά ἀποτελοῦσαν, κυβερν. ἥτις ἐν
ἅπασιν τοῖς ἐπισήμοις αὐτῆς ἐγγράφοις
προτάσσει τὴν Ὀθωμαν. καὶ ἐπιτάσ-
σει τὴν Ἑλλην. μετάρρασιν, κυβερν.
ἥτις δὲν διστάζει νὰ χαρίζῃ τὴν ζω-
τὴν εἰς Ὀθωμανοὺς φονεῖς ἀνευ τῆς ἐ-
λαχίστης ἐλαφρυντικῆς περιπτώσεως,
διὰ μόνον ἴσως τὸν λόγον, ὅτι οἱ μὲν
φονεῖς εἰσὶ τούρκοι, ὁ δὲ φονευθεὶς χρι-
στιανός, φαινόμενῃ εὖ τῷ καὶ τούρκων
τουρκότερα, πῶς ἐν τῷ ἐν λόγῳ ζη-
τῆματι ἐξάγει τοσοῦτον φιλέλληνα;
ἄρα γε τὰ αἰρετὰ μέλη, ἅτινα καὶ μό-
να θὰ φέρωσι πᾶσαν τὴν εὐθύνην διὰ
τὸν πῦρ ἐγκείται ἡ ἐξαιρετικὴ αὕτη
πρὸς τὴν Ἑλλην. ἐκπαιδεύσιν κυβερνη-
τικὴ ἀνάγκη; ἡμεῖς τῶν ὁπείων ὁ πε-
ριωρισμένος νοῦς δὲν φθάνει πολὺ μα-
κρὰν, θεωροῦμεν ταῦτα ὡς τὸ δόλωμα
ἐκεῖνο, ὅπερ τίθεται ἐν τῇ μυάγρα,
οὐχὶ πρὸς τροφήν, ἀλλὰ πρὸς σύλλη-

ψιν τῶν μυῶν, οἵτινες ἐνταῦθα εἰσὶν οἱ
δημοδιδάσκαλοι, ἄρα γε ἀπατώμεθα;
Τὸ συνεχές, τὸ δεσχεῖς δνειρόν, ὅπερ
διαταράττει τοὺς ὕπνους τοῦ αἵματος,
ματάτου ἐπόπτου τῆς παιδείας, ἄρ' ἔς
ἐποχῆς ἀπέτυχεν, εὐτυχῶς, χάρις τῷ
γενναίῳ Κυμβερλέρ, ν' ἀποκλεί-
σῃ τῶν ἐλλήνων δημοτικῶν σχολεί-
ων τὴν Ἑλλην. ἐκπαιδεύσιν καὶ ἀρ' ἔς
ἀπέτυχε μετὰ ἐπανειλημμένας ἐκδό-
σεις προγραμμάτων, μετὰ κολοβώσεις
χορηγίῳ, εἰς σχολεῖα διὰ μόνον τὸν
λόγον, ὅτι ἐδιδάσκοντο ἐν αὐτοῖς Ἑλ-
λῆνες συγγραφεῖς, μετὰ σφοδρὰς πι-
ρατηρήσεις, ὅτι δὲν πρέπει ν' ἀναπτύ-
σῃται ἡ Ἑλλην. ἱστορία, οὐδὲ καί-
τις ἱστορικαὶ ἐπιστολαὶ τῶν ἱστορικῶν
δασκωνται (οἱ ἐλληνοπαιδὲς) ὅτι ἡ
ἀρχαία Ἑλλάς περιελάμβανε καὶ ἄλ-
λας χώρας, ἐκτὸς τῶν ἐν τοῖς Ἀγγλι-
κοῖς γεωγραφικοῖς χάρταις! σημειου-
μένων, νὰ περιόρῃ αὐτὴν, μετὰ ταῦτα
πάντα λέγομεν, τὸ συνεχές καὶ δι-
ακχεῖς αὐτοῦ δνειρόν εἶναι, νὰ κόψῃ
τὸ νερὸν ἐκ τῆς πηγῆς πρὸς ἐπίτευξιν
τοῦ ἐρετοῦ, νὰ ὑποδουλώσῃ δημοσίᾳ
τοὺς διδασκάλους καὶ ἐπέτυχῃ μὲν ἐν
μέρει τούτου δυνάμει ἐγκυκλίου τινός,
ἣν ἀπέστειλε πρὸς τὰς ἐφορίας τῶν
σχολείων ἐν ἀρχῇ τοῦ τρέχοντος σχο-
λικοῦ ἔτους καὶ εἰς τὴν αἰ ἐφορίαι ὑ-
πὸ πύκνους, ἀγαθῇ τῇ πίστει, ἀλλ' ἡ
ὑποδουλώσις δὲν ἐγένετο τελεία καὶ
ικανοποιητικὴ.

Ἀλλ' οὐδὲ οἱ διδασκαλοὶ συνεπώ-
νουν μετὰ τῶν ἐφορίων, συνέταττον τὰ
συμβόλαια τῶν δυνάμει τῶν ὁπείων αἰ-
ἐφορίαι ἦσαν ὑπεύθυνοι πρὸς ἀπότι-
σιν πλήρους τοῦ συμφωνηθέντος μισθοῦ
ἀντε πολλὴν, ἀντε ὀλίγην χορηγίαν
ἐχρηρῆται ἡ κυβερνήσις, (τὸ πολὺ ἀπέ-
βαινε πρὸς ὄφελος τοῦ χωρίου, ὡς ὁ-
λίγον πρὸς ζημίαν αὐτοῦ,) ὥστε οἱ δι-
δασκαλοὶ ἐτήρουν ἀνεξαρτησίαν τινὰ
μὴ δυνάμενου τοῦ κυβερνητικοῦ ἐπό-
πτου νὰ ἐπιτρέσῃ τῷ μισθῷ αὐτῶν ὅ-
θεν ὁ αἰδεσιμώτατος ἐν τῇ ἐξαιρετικῇ
αἰδοῖ, ἣν τρέφει πρὸς τὴν ἡθικὴν τῶν
ἀλλῶν ἐλευθερίαν, διέταξεν ἐφέτος ἵνα
τὰ συμβόλαια διαλαμβάνωσι μόνον
περὶ ὠρισμένου μισθοῦ, ἀνεξαρτήτως
τῆς κυβερνητικῆς χορηγίας ταῦτα

δόν εθνών απάσσονται και ακολουθούσι, τήν ιδιόρρυθμον ιδέαν ταύτην. Ἀλλὰ καὶ ἡ ἰδέα αὕτη φαίνεται παρρητικῶνισμένη ὑπὸ τῆς καθαρᾶς καὶ ὀρθῆς φιλοσοφίας, μὴ ἐπιβεβαιούντος αὐτὴν ἐνδὲ τοῦ Σωκράτους, ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἰδίου σταθερὰν τινὰ διαμονὴν τῶν ψυχῶν ἐν χώρᾳ τινὶ συγκεκριμένῳ καὶ ἀπηλλαγμένῳ τῶν δαιμόνων. ὡς ὁ ἐξῆς μετὰ τοῦ Κέβητος διάλογος ὑπεμφαίνει. Κέβ. «ὦ Σώκρατες τὰς μὲν ἄλλα εὐρίσκω εἰς ὅρα ὅσα μᾶς λέγεις, τὰ περὶ ψυχῆς ὅμως ἀκριβοῦς ἔστιν οὐκ εἰς τοὺς ἀνθρώπους. «Ἐγὼ μὲν ὑποφάνομαι ὅτι ἡ ψυχὴ ἀπὸ πᾶσιν ἀπὸ τοῦ σώματος δὲν ὑπάρχει πλέον, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ ἀποθνήσκοντος διαφύεται καὶ ἀπύλλυται καὶ ὡς ἀνεῖμα φύγει ἢ ὡς καπνὸς διασκεδάσσεται χωρὶς ἢ ἀρήρη οὐδὲ ἔχνη. «Ἐάν ὅμως αὕτη συγκεκριθῇ εἰς τόπον τινὰ, τῶν ὁρίων μᾶς ἀνέφερες δαιμόνων, εἴαν οἱ λόγοι σου πραγματίζονται, μεγάλην καὶ ὡραίαν ἐλπίδα ἔσται ἔχοντες, ὅτι Σώκρατες οἱ ἄνθρωποι ἡμεῖς. «Πρὸς ταῦτα ὁ Σωκράτης ἀπήντησε τῷ Κέβητι. «Καὶ ἀρχαῖόν τινα λόγον ἐκ τῶν δογματῶν τοῦ Πυθαγόρου καὶ Ὀρφέως, αἱ ψυχὴ φεύγουσαι ἐντεθῆεν, πορεύονται ἐκεῖ καὶ πάλιν ἐπιστρέφουσιν ἐκ τῶν τεθνεώτων εἰς τοὺς ζῶντας. «Καὶ ἂν μὲν τοῦτο οὕτως ἔχῃ ἐκ τῶν νεκρῶν ἀναγεννῶνται οἱ ζῶντες, ἔσται οὐδὲ αἱ ψυχὴ μᾶς πρὸ τῆς ἐπιστροφῆς τῶν εὐρίσκονται εἰς τὸν ἄδην, διότι βέβαια δὲν ἤθελον ἐπαναζῆ, εἴαν ἐχάνοντο καθ' ὅλην κληρίαν. «Καὶ ἂν μὲν φανερὰ ἐδίδεκεται, ὅτι οἱ ζῶντες οὐδαμῶθεν ἄλλοθεν γεννῶνται, εἰμὴ ἐκ τῶν τεθνεώτων ἄλλης ἀποδείξεως χρειαζόμεν, ἂν ὅμως δὲν ἔχῃ οὕτω ἀποδείξεις ἄλλας χρειαζόμενα.»

Ἐκ τούτων ἡ ὑπερβολὴ τῆς ψυχῆς ἐστὶν ἀναμφισβήτητος. Ἐπεὶ ὅμως τούτων, εἴαν ἡ ψυχὴ δὲν ὑπῆρχε, εἴαν ἡ ψυχὴ δὲν ἦτο ἀθάνατος, πῶς ἔσθ' ἔστιν ὅτι τὰς ἐλπίδας τῶν ἐκ πληρωμένης οἱ ὁπαδοὶ τῆς ἀρετῆς, οἱ αὐστηροὶ ἐκπληρωταὶ τῶν ἀνθρώπων χρεῶν, οἱ πίπτοντες θύματα ἐν τοῖς πολέμοις, ἐν ταῖς ἀνωμαλίαις τῆς ζωῆς χάριν τῆς ἐκ τῶν πατρίδος, χάριν τῆς ἀρετῆς, ἔπρεπε τάχα κατὰ τὰς ὑστάτας στιγμὰς τοῦ βίου τῶν νὰ βλέπωσι πᾶσας τὰς εὐχενεῖς ἐλπίδας τῶν νὰ σθηνύονται καὶ νὰ ματαιῶνται; Ἐξ ἀντιθέτου, εἴαν ἡ ψυχὴ δὲν ἦτο ἀθάνατος καὶ δὲν ὑπῆρχε μέλλουσα ἀναμῖσθαι, πῶς ὁραγε αὐτὴν κωλύσει τὴν κακοῦργον ἀπὸ τῶν ἀκαθάρτων ιδεῶν τῶν; Πῶς ἔσθ' ἔστιν ἐλαττωθεὶς τὰς θρησκείας τῶν τυράννων ἀρετῆς; Οἱ τιμῶνται ὅμως ὅταν στρίψωσι τοὺς δοξαζομένους τῶν εἰς τὸ παρελθόν, ἀποτροπάζονται μὲν ὡς ἀκαθάρτοι, σείονται ἀλλ' ἐπαλληλῶν ἀδικῶν τῶν πτωχῶν θυσιῶν τῶν, ἡμαρτωμένων πτώματα τῆς κακοῦργου βελήσεως αὐτῶν. Πι-

ζονται ὑπὸ τῆς συνειδήσεως διὰ τὰς κακὰς πράξεις τῶν καὶ ρίπτουσι πλέον τὴν μαιφόνον μάχαιραν καὶ ἀπ' αὐτῆς λαμβάνουσι τὴν βλάβην τῆς δικαιοσύνης καὶ τῆς ἰσότητος, φοβούμενοι τὸ μέλλον, φοβούμενοι τὴν μέλλουσαν ποτε ἀνταπόδοσιν τῶν ἔργων τῶν ὑπὸ τοῦ ἀδεκάστου τῶν πάντων Κριτοῦ. Ἰδοὺ καὶ ἑτέρα ἀπόδειξις τῆς ὑπάρξεως καὶ ἀθανασίας τῆς ψυχῆς.

(ἀκολουθεῖ).

B. HPOΞEHIION THS EΛΛAΔOY EN KYΠPO.

Ἡμεῖς Κ. Πανουρίας, Πρόξενος τῆς Μεγαλειότητος ἐν Κύπρῳ προσκαλούμεν, τοὺς δυνειστάς τοῦ ἀποθνήσκοντος ὑπάρχοντος Ἑλλήνου Κωνσταντίνου Ἀρῶνη, ὅπως ἐντός δεκά τεσσάρων (ἀριθ. 14) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρούσης ὑποδείξεως, εἰς τὸ Προξενεῖον τὰς ἀποδείξεις τῶν ἀξιώσεων τῶν, ἄλλως παρελθούσης τῆς προέστιάς ταύτης πᾶσα ἀξίωσις αὐτῶν θελεῖ ἀπορρίπτεσθαι ὡς ἀπαράδεκτος.

Ὁ Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος
Κ. Δ. ΠΑΝΟΥΡΙΑΣ.

Ἐν Λάρνακί τῇ 11, 23 Φεβρουαρίου 1891

ΧΡΟΝΙΚΑ.

Τὰ τελευταῖα ψυχὴ ἐπὶ νεκρῶν τὸν θάνατον εἰς πλείστα πρόσχεται ἐν τῷ ἀνωκυρίως διαμερίσματι τῆς ἐπαρχίας Λάρνακος. Τὸ ἐν ὁδοῦν περιπτῶν προβάτων τούτων ἐξέλιπον. Οἱ δὲ πάγοι οὐκ ἔμειναν ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ ἡμῶν, ἀλλὰ καὶ ἐν Λευκωσίᾳ καὶ ἄλλοις προύχοντες σημαντικὰς βλάβας, καλύψαντες τὰ σπαρτά. Ἀλλ' ἔσθ' ἔστιν ὅτι γὰρ μάλιστα, ὁ καιρὸς ἐμετριάσθη καὶ ἔχομεν κατὰ τὸ μέλλον καὶ ἔσθ' ἔστιν εὐχρίστους ἡμέρας.

Διὰ τοῦ γαλλικοῦ ἀτμοπλοίου τῆς παρελθούσης τετάρτης ἐπανέκυψεν ἐν Κύπρῳ ὁ κόμης καὶ ἡ κόμισσα Μάτζα καὶ ὁ ἀρχιλογογράφος καὶ ἀρχιτελώνης τῆς νήσου κ. Τελλέρ.

Μετ' εὐχαριστήσεως ἀναγράφωμεν, ὅτι ἐν Ἀθηναῖς συνεστήθη ἀνωγειοστήριον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν ἡ «Πατρις» καὶ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Ν. Γαβριηλίδου.

Πληροφόρημα ὅτι ὁ κόμης Μάτζα μετατίθεται προσεγγὺς εἰς Καῖρον.

Τῇ παρελθούσῃ δευτέρῃ ἐξελίμενται ἐν ταῦτα τὸ ἀτμοπλοῖον Wensleydale τῆς Prince Line, κωμίσαν καὶ τὰς πραγματείας τοῦ Iron Prince ὅπερ περιμένεται ἐν Λευκωσίᾳ τὴν δευτέρῃ.

ΝΙΦΑΔΕΣ

Ο ΚΑΚΕΝΤΡΕΧΗΣ ΡΑΔΙΟΥΡΓΟΣ.

Τὰ θηρίον τοῦτο ἐπλάσεν ὁ θεὸς (ἂν εἶναι πλάσμα τοῦ θεοῦ) ἐν στιγμῇ εἰρωνείας καὶ ἐνεργήσεν αὐτῷ ψυχὴν ἐν στιγμῇ ὀργῆς διὰ τοῦτο τὰ σπλάγχνα αὐτοῦ καταβιβάζονται τὸ πῦρ τῆς κακεντρεχίας, ἡ δὲ πνοὴ τοῦ εἶναι δηλητηριώδης. Καὶ ἐν καιρῷ ψυχῶς αὐτὸς αἰσθάνεται ζέστην. Ραδιουργεῖ, διαβιβάζει, ὑβρίζει τὴν κοινωνίαν, ἐν μέσῳ τῆς ὁποίας ὡς λυμὴν ζῇ καὶ ὁ τοιοῦτος ραδιουργὸς δὲν αἰσθάνεται ἀποκαλῶν τοὺς ἄλλους ραδιουργοὺς οὐδένα φίλον ἔχει βραδίζει σχεδὸν πάντοτε μόνος, οἷδ' ἐγινώσκοντες αὐτὸν ἀπορροῦσι πῶς ἐν τόσῳ μικρῷ σώματι χωρεῖ κολοσὸς τῆς κακίας.

(Ἐπεται ὁ χαρακτηρισμὸς τοῦ δαιμονίου.)

ΤΑ ΟΝΕΙΡΑ

Τοιοῦτον τίτλον φέρει τὸ νέον μου ἔργον, τὸ ὅποιον παραδίδω μετ' ὀλίγον εἰς τὴν Ἑλληνικὴν δημοσιότητα. Εἶνε ἔργον νεανικόν, ἀπαύγασμα ψυχῆς ὀνειροπόλου καὶ καρδίᾳ πασχούσης, χαρὰς ἐν στιγμῇ νεανικοῦ ρεμβασμοῦ, ἀνῆκον εἰς τὴν πραγματικότητα μᾶλλον ἢ εἰς τὴν φαντασίαν.

Τὸ ἐμπιστεύωμαι ὡς μύχιον μυστικόν, εἰς τὴν εὐέλπιδά νεολαίαν μᾶς φυλῆς, ἥτις παρὰ τὰς λειποψυχίας καὶ τὰς κακουργίας αὐτῆς οὐδέποτε ἐπανυσεν ἐλπίζουσα καὶ ὀνειροπολοῦσα.

Τὸ χρυσὸν ὄνειρον, τὸ ὅποιον πλῆθος ὑπὲρ τὸν ἐθνικὸν ἡμῶν βίον, ὅλα πραγματοποιήθη μίαν ἡμέραν πεπωμένως. Εἰς τὴν ἐθουσιώδη τοῦ μέλλοντος ἐσθ' ἔστιν ἡμεῖς ἔργον τῆς ἀναγεννήσεως, εἶνε οὕτω ἡ σήμερον γεννωμένη, εἶνε ἡ μέλλουσα νὰ ἀνατελλῇ αὐριανή.

Ἀλλ' ἡ ἡλὼς ὑποφύσκει ἔσθ' ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα ἐξέρχεται ἐκ τοῦ χαλκοῦ τῶν αἰώνων, ὡραία καὶ ἀγλαή, ὡς ἄλλοτε ποτε, ὁ δὲ γραπτός λόγος δὲν θὰ βραδύνη νὰ μορφοθῇ, καθιστάμενος τὸ ὄργανον, δι' οὗ ἡ ἑλληνίζουσα Ἀνατολὴ θὰ ἐκφράσῃ τὰ διανοήματα καὶ τοὺς πόθους τῆς.

Εὐτυχεῖς οἱ συγγραφεῖς τοῦ μέλλοντος! Θά ὦσιν ἀπηλλαγμένοι τῆς ροδερᾶς αὐτῆς βασιάνου τῶν ἀγγελῶν, δι' ὧν ἡμεῖς μὲν ταπεινούμεθα, καταβασανίζονται δὲ οἱ ἀτυχεῖς ἡμῶν φίλοι!

Εἶνε νὰ ᾄδῃ αὕτη ἡ τελευταία μου συγγραφικὴ ἐπατεία.

Γ. Σ. ΦΡΑΓΚΟΥΛΗΣ
δημοσιολόγος

Ἐν Πάριστι τῇ 1. Ἰανουαρίου 1891.

Συνδρομηταὶ ἐγγράφονται καὶ ἐν τῷ γραφεῖ τοῦ «Νέου Ἑθνικοῦ».

Ο ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΤΥΠΟΣ

Η ΑΠΑΡΤΙΑ.

Διαφορετικῶς κρίνουσιν αἱ ἀθηναϊκαὶ ἐφημερίδες τὰ τῆς συνεδρίας τῆς βουλῆς, καὶ τὴν ἡ κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀπαρτίας. Οὕτω τὸ «Τρικυπικόν» Ἀστυνογραφεῖ: «Ἐν τῷ μέσῳ φρενητιῶδων ζητωκραυγῶν καὶ γεροκρατημάτων, ὁ πρόεδρος τῆς βουλῆς ἀνεκοίνωσε χθὲς τὸν καταρτισμὸν τῆς ἀπαρτίας διὰ ψήφων 111. Οὕτω διεγράφη καὶ ἡ τελευταία πομπολύς, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐκάστη τῶν μερῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐβλεπεν ἀντικατοπτριζόμενα τὰς αὐτῶν εὐνοίας καὶ πόθους, πτήρυσται δὲ καὶ δεῖλαι δὲν ἐτόλμησαν καὶ νὰ ἐμμανισθῶσι κατὰ τὴν συνήθειάν των ἐν τῇ αἴθρῃ, μετὰ τὸν σχηματισμὸν τῆς ἀπαρτίας, ἀλλ' ἄλλαι μὲν ἐκ τῶν προσελθόντων εἰς τὴν βουλὴν καὶ ἀναμενόντων εἰς τὰ δωμάτια ἐξῆλθον διὰ τῆς ὁπισθίας θύρας ἄλλοι δὲ διῆλθον διὰ μέσου τοῦ μνημονίου κατ' αὐτῶν πλήθους, κύπτοντες ὡρεῖ ὑπὸ τὰς θερμώδεας αὐτοῦ ἐπιδοκιμασίας.

ΕΔΩ Κ' ΕΚΕΙ

ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΕΙΣ

Πλούσιος τῆς φυτοκόμης ἐδόμηκόντοῦτος τὴν ἡλικίαν ἀπεβίωσεν ὑπὸ δραματικὰς περιστάσεις.

Ὁ γηραιὸς οὗτος ἐκείνην νύκτα πολὺ μακρὰν τῆς κατεκίνας τοῦ, λαμπρὰ θερμότητι, νύκτα δὲ τινὰ ἐλησμένην ἢ ἀναεώσῃ τὴν πυρὰν τοῦ θερμαντήρος τὴν ἐν αὐτῷ εὐρίσκοντο. Ἐξομνηθεὶς δὲ τὴν ἑλπίδιν τοῦ ταύτην ἡμέρη τὴν θῆν τῆς προίτας ὥραν καὶ μετέβη εἰς τὸ θερμότητι τοῦ.

Ἐπὶ δὲ ἡγορεύτο εἰς τὴν ἐργασίαν τοῦ ἀνδρὸς τὰ ἐνδύματά τοῦ ἡγίαν. ἡ καίοντα καὶ ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ εἶδεν αὐτὸν περιεστειλισμένον ἀπὸ φλόγας.

Μετὰ τῆς μεγαλητέρας δὲ ψυχραίας ἐπρεθεῖ εἰς μίαν διεσπασμένην καταβητμένην ἐν τῷ μέσῳ τοῦ κήπου ἐπὶ τῷ σκοπῷ τῆς ἐντὸς αὐτῆς. Δυστυχῶς τὸ ὅπως ἦτο παγωμένον ὁ ἀτυχὴς γέρον. ἔδωκεν νὰ θραύσῃ τὸν πᾶγον πλῆν, φεῖ! ἀπάται αἱ προστάθαι τοῦ ἀπέβησαν μάταιαι, τότε ἤρχισε νὰ ὠρῆται ἐκ τῶν πόνων, ἐδραμὲν ἔξω, ὑπερπηδήσας τὴν ἀπόστασιν ἥτις τὸν ἐχώρειν ἐκ τῆς διαμονῆς τοῦ, φθάνει καὶ ἐκπνέει ἐπὶ τοῦ οὐδαῦ τῆς θύρας τοῦ. Τὸ σῶμα ἦτο ὅλοσ' ὡς ἀπὸ θραύσεως.

ΚΟΝΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΕΙΩΝ.

Εργαστασιάρχης τις ἐν Οὐγγαρίᾳ εἰδοποίησε τὴν ἀστυνομίαν ὅτι κατέχει κόνιν, δι' ἧς εὐκόλως δύναται τις νὰ συλλάβῃ τοὺς κλέπτας. Ὁ ἐργαστασιάρχης οὗτος παρετήρησεν εἰ ἀπὸ τινῶν ἐβδόμων τὸ ταμεῖον τοῦ καθημερινῶς ἐλεηλατεῖτο ὑπὸ ἀγνώστου κλέπτου.

Ἀπαιτείται αἱ προσπάθειαι τοῦ ἀπέβησαν μάταιαι καὶ κεκμηκώς ἐκ τοῦ πολέμου, ἀπετάθη πρὸς φίλον τοῦ καθηγητῆν τῆς Ἑμπειρικῆς Σχολῆς, ὅστις τῷ ἔδωκε κόνιν τινα, ἣν ὁ ἀπλῶν ἐπὶ τοῦ ταμείου του. Ἡ ἐν λόγῳ κόνις εἶχε τὴν παράδοξον ιδιότητα νὰ χρωματίζῃ τὰς χεῖρας εἰς κυανᾶς, νὰ διδῇ δὲ εἰς αὐτάς διὰ τοῦ πλυσίματος χρῶμα ζωρρότερον ἀντιστάμενον καὶ εἰς τὸν σάπωνα.

Ἀπὸ τῆς πρώτης ἡμέρας ἐργαστασίᾳ ἐβεβαιώθη ὅτι 80 δρουκάτα ἀπωλέσθησαν ἐκ τοῦ χρηματοκιβωτίου του. Τότε ἀμέσως συνήρῳσε τὸ προσωπικὸν τοῦ ἐργαστασίου του καὶ οἱ ὑπάλληλοι ὑπεχρεώθησαν ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον νὰ νύψωσι τὰς χεῖρας. Εἰς ἐκ τῶν ὑπαλλήλων, εἰδείκνυν ὀλίγην προθυμίαν, ἀλλ' ἐκὼν αἰκῶν ἐπρεπε ν' ἀκολουθήσῃ τοὺς συντρόφους του. Μόλις εἶχε θέσει τὰς χεῖράς του ἐν τῷ ὕδατι καὶ ἀμέσως ἡ χροιά τοῦ κυανοῦ χρώματος ἐπεράνη.

Τότε ὁ κύριός του ἐφώνησε: Σὺ, λοιπὸν εἶσαι ὁ κλέπτης, ὅν ζητῶ!

Ὁ ἐνοχὸς ὁμολόγησεν ἀμέσως τὴν πράξιν του.

ΠΟΙΚΙΛΗ ΣΤΟΑ

Τρεῖς εὐθymi νεανίαι συντρέγων ποτε ἐν τινὶ ξενοδοχείῳ καταβροχθίσαντες δὲ τὸ γεῦμα αὐτῶν, ἐκίθησαν συνδιαλεγόμενοι καὶ πίνοντες οἶνον. Ἀφ' οὗ ὁμιλῶσαν περὶ διαφόρων ἡντιμένων, ἐπρότεινεν ὁ εἰς νὰ θέσωσι τὸ ἐξῆς στόχημα, νὰ εἴπῃ, ὅτι, ἕκαστος μίαν ἐπιθυμίαν, καὶ ἐκείνος, οὗτος ἡ ἐπιθυμία ἤθελεν εἶσθαι ἡ μᾶλλον ὑπερβολικὴ, νὰ κερδίῃ τὸ στοίχημα καὶ νὰ πληρώσωσιν οἱ ἕτεροι δύο τὸ γεῦμα αὐτοῦ. Εἶπε λοιπὸν ὁ πρῶτος: «Ἐπεθύμουν ἅπαντα αὐτὴ ἡ οικοδομὴ νὰ ᾔτο πλήρης ἑλκῶν, ἐκίστην δὲ βελόνην νὰ κρατῇ εἰς ῥάπτει, καὶ ἕκαστος ῥάπτει: νὰ ῥάπτῃ ἐπὶ ἐν ἐλκῶν ἕτοι: μεγάλους σάκκους, ὅσοι δὲ οὗτοι οἱ σάκκοι, πλήρεις λίγων νὰ εἶνε ἰδίοι μου.» Ὁ δευτε-

ΕΠΙΦΥΛΑΙΣ ΤΟΥ «Ν. ΕΘΝΟΥΣ»

ΠΡΩΤΗ
ΤΟΥ ΑΙΜΑΤΟΣ ΚΗΛΙΣ.
Κατὰ μετάρησιν ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ
(ΥΠΟ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΓΕΡΟΛΕΜΟΥ.)
ΜΕΡΟΣ ΤΡΙΤΟΝ.
ΔΡΑΜΑ ΕΝ ΕΜΕΡΑ
ΚΕΦ. V.
Ἡ ΘΕΣΙΣ ΤΟΥ ΔΕΡΜΑΤΟΠΡΟΒΑΤΟΥ
ΚΑΘΙΣΤΑΤΑΙ ΔΥΣΧΕΡΗΣ.

I.
—Ναί, ἀλλὰ πῶς δύναται ἐπιθυμεῖτε νὰ δώσω εἰς τὸ τέκνον σας;
—Ὡ! αἰδοῦμαι πᾶντα, τὸ ἰδίον σας, ἐὰν εὐαισθησῇ. Ὁνομάζεσθε Βερνάρδος ὃν καλῶς ἤκουσα. Μεγάλην τιμὴν ὅς μοι κληθεῖ ἐὰν δώτῃτε τὸ ὄνομα σας εἰς τὸν μικρὸν μου Μαγρόν.
—Ὅ! γυνὴ κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν σας. Ἀλλ' ἐκέρχθητε πρῶτον διὰ τὸν δαίμον μου.
—Ἐὰν ἐκέρχῃ! Ἐλθετε, ἀκολουθήσατέ με. Εἶνε ἡδὴ παρατεταμένον καὶ ἐλπίσω νὰ εἶνε τῆς ἀνέως σας.
—Τὴν στιγμήν ἐκείνην ἡ ἀμαξία τοῦ «Μεγᾶλου ἀγίου Ἀντωνίου», εἰσέρχεται εἰς τὴν αὐτὴν τὴν «Κλειδὸν» τοῦ ἀγίου Πέτρου.

ροὶ εἶπεν: Ἐγὼ ἐπεθύμουν ἅπαντα αὐτὴ ἡ οικοδομὴ νὰ ᾔτο πλήρης συναλλαγματικῶν, δι' ἐκίστης δὲ συναλλαγματικῆς νὰ παραγγέλληται ἡ πληρωμὴ τοσούτων λίγων, ὅσας ἤθελον περιέχει ὅλοι ἐμοὶ οἱ σάκκοι σου, καὶ νὰ ἔχω ὅλας αὐτάς τὰς συναλλαγματικάς. Ὁ δὲ τρίτος εἶπεν: Ἐγὼ εὐχόμαι νὰ ἀποκτήσῃτε αὐτότερον ὅ,τι ποθεῖτε μίαν δὲ νύκτα νὰ σᾶς κρεμάσωσιν καὶ τοὺς δύο, καὶ ἐγὼ νὰ εἶμαι ὁ κληρονόμος σας. Τότε ὁ τρίτος ἐκέρχθη τὸ στοίχημα, καὶ ἐπλήρωσαν οἱ ἄλλοι τὸ γεῦμα αὐτοῦ.

Ἐπὶ ματαίῳ ἐλπίζομεν πέντε πράγματα ἀπὸ πέντε διαφορετικοῦ ἀνθρώπου: χάριτας ἀπὸ πτωχῶν, ὑπηρεσίαν ἀπὸ ἀμελῆ, βοήθειαν ἀπὸ ἐχθρῶν, συμβουλὴν ἀπὸ φθονερῶν, καὶ ἀληθινὴν ἀγάπην ἀπὸ γυναικα.

Ἀπολεσθεῖσα περιουσία δύναται ν' ἀνακτηθῇ δι' οικονομίας, βλάβη τῆς υγείας νὰ διορθωθῇ διὰ σωφροσύνης καὶ ἐγκρατείας, λησμονηθεῖσαι γνώσεις ν' ἀνακτηθῶσι διὰ μελέτης, ψυχρανθεῖσα φίλια νὰ θερμανθῇ διὰ συγγνώμης, ἀπολεσθεῖσα ὑπόληψις νὰ κερδηθῇ ἐκ νέου διὰ μετμελείας καὶ ἀσκήσεως ἀρετῆς, ἀλλ' ὁ μὲν τὴν δαπανώμενος καὶ φεύγων χρόνος πῶς δύναται ν' ἀνακτηθῇ;

Τὸ γυναικεῖον πνεῦμα εἶνε γλυκύτερον τοῦ μέλιτος, ἀλλὰ καὶ τὸ κέντροισμα τῆς γυναικὸς εἶναι ἀκόμη σκληρότερον τοῦ τῆς μελισσῆς.

Περσικὴ τις παροιμία λέγει, ὅτι, δέκα μέτρα ὁμιλίας ἐστάλησαν εἰς τὴν γῆν, καὶ ἐξ αὐτῶν ἡ γυνὴ ἔλαβε τὰ ἑννέα.

Ἡ γυνὴ εἶνε παιδίον τὸ ὁποῖον διασκεδάζουν μὲ παιγνία, ἀποκοιμίζουσιν μὲ ἐπαίνους, καὶ ἀπατάσιν μὲ ὑποσχέσεις.

Τὸ πρόσωπον τοῦ ἀνθρώπου εἶνε γεωγραφικὸς χάρτης, ἐν οὗ ἡ ψυχὴ ἰσχυρογραφεῖ ὃν δρόμον μέλλει νὰ πορευθῇ κατ' ὅλον τὸ πῆλγος τῆς ζωῆς.

Υπεύθυνος
ΚΛΕΑΝΘΗΣ Ν. ΜΕΣΣΟΛΟΓΓΙΤΗΣ
Τύποις ΦΙΛΟΚΑΛΙΑΣ.

IV.
«Ὁ Σέβαστιανὸς ἐνθ' ὠδοιπόρει ἐπ' ἀμάξης καὶ συνωμίει μετὰ τοῦ Μιγέλ. Ἐγερθεὶς δὲν εἰδίστατο νὰ πεισθῇ ἐντὸς ὁλίγου, ὅτι οὗτος ἦτο ἀκριβῶς οἶον τὸν συνέστησεν ὁ Ἰσά. Δι' ὃ τῷ παρεχώρησεν ἥνευ διαπαχῶν τὸ πρόσωπον ὅπου ὤφειλε νὰ περὶ εἰς τὴν κωμωδίαν, ἥ: ὁ δερματοπρόβωτος ἦτο ὁ ἥρω, ἀφ' οὗ τῷ ἐξέρχθηκε πρῶτον πᾶσα αὐτῆς τὰς λεπτομερείας.
Θέλωμεν ἰδὴ κατωτέρω ὅτι ὁ Σέβαστιανὸς ἐξελέχθη τῷ ὄντι ἔμπερον ὑποκριτὴν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.
—Αἶ, καλὰ εἶπεν ὁ ξενόδοχος τῶν «Κλειδῶν» τοῦ ἀγίου Ἀντωνίου, μάλιστα ἰδὼν τὸν Μιγέλ καταβαίνοντα μόνον τῆς ἀμάξης. Τί ἤλθετε λοιπὸν νὰ κἀμῃς ἐδῶ, ἀφ' οὗ δὲν φέρεται μαζί σου οὐδὲνα ταξιδιωτικῶν;
—Συγγνώμην, αὐθιγὰ Ἰερώνυμε, ἔσπευσε νὰ εἴπῃ ὁ Μιγέλ. Ἐγὼ μαζί μου καὶ ταξιδιωτικῶν. Ἀλλ' ἐπειδὴ οὗτος ἐπεθύμει νὰ συνομιλήσῃ μετὰ τοῦ ὑπαστυνόμου, καὶ ἔτυχε νὰ διέλθωμεν ἀκριβῶς ἐμπροσθεν τῆς θύρας του, κατὰ τῆς ἀμάξης καὶ μετέβη εἰς ἐπισκεψίαν του. Ἀλλ' ἐντὸς ὁλίγου θέλετε ἰδὴ ὅτι ὁ «αὐθιγὸς» οὗτος ὅς καταλύσῃ εἰς τὸ ξενοδοχεῖον σας. Εἶνε ἄνθρωπος καθὼς πρέπει, καὶ τρέχει πρὸς ἀναζητήτην ἐνὸς θεοῦ του, ὅστις εἶνε ὁλίγον τρελλὸς καὶ ὁ ὁποῖος ἀπέδρα σήμερον τὴν πρωτὴν ἐκ τῆς κατοικίας του, ἐν ἣ μετὰ τὸς σὴς φροντίδος ἐφυλάττετο.
—Καὶ πῶς κατοικεῖ;

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

ΛΕΩΦΟΡΕΙΑ
Μ. Σ. ΕΜΦΙΕΤΖΠ
ΤΑΚΤΙΚΗ
ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑ
ΛΑΡΝΑΚΟΣ - ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΥ
Σπουδαίαν ἑλλειψιν ἀνέλαβε νὰ πληρώσῃ ὁ κ. Μ. Σ. Ἐμφιετζίς, συστήσας δι' ἀμαξῶν τακτικὴν συγκοινωνίαν μετὰ τὴν Λάρνακος—Ἀμμοχώστου. Αἱ ἀμαξίαι τοῦ κ. Ἐμφιετζί δι-σκρίνονται διὰ τὴν στερεότητα καὶ κομψότητα αὐτῶν, σφύρονται δὲ ὑπὸ ἱππῶν πρώτης δυνάμεως καὶ ταχύτητος. Τιμαὶ εἰσιτηρίων ἀπιστευτῶς εὐ-θηναί. Ὁ σταθμὸς ἐν Λάρνακι ἐν τῷ πανδοχείῳ τῶν Κυρίων Κων ἀδελφῶν Ἰ. Δημητρίου.

Εἰς τὸ καταστήμα
ΚΑ. Σ. ΚΡΑΜΒΗ
ΟΔΟΣ ΒΑΣΙΛΑΚΗ ΕΝ ΣΚΑΛᾶ
ΕΥΡΙΣΚΟΝΤΑΙ
ΑΓΓΛΙΚΑ ΚΑΣΜΙΡΙΑ
τὰ στερεώτερα καὶ εὐθηνότερα τῶν μέχρι τοῦδε εἰσρχθέντων, πωλού-μενα εἰς τιμὰς ἀνεπιδέκτους διαγωνι-σμοῦ.
ΕΠΑΝΟΦΟΡΙΑ ΔΙΑ ΚΥΡΙΑΣ.
ΥΠΟΚΑΜΙΣΑ, ΚΑΛΤΣΑΙ, ΦΛΑ-ΝΕΛΛΑΙ ΔΙ' ΑΝΔΡΑΣ.
ΜΥΡΑ ΤΩΝ ΚΑΛΗΤΕΡΩΝ ΕΡΓΟ-ΣΤΑΣΙΩΝ ATKINSON, GOSNELL ΔΙΗΥΡΑ, ΚΟΝΣΕΡΒΑΙ, ΔΙΑΦΟΡΑ.
Αἶαν προσεγγῶς ἀναμένεται λαμ-πρά συλλογὴ
ΕΑΡΙΝΩΝ ΚΑΣΜΙΡΙΩΝ.
Χρῶμα καὶ ποιότης, ἐκλεκτότατα.
Τιμαὶ εὐθηνόταται

—Εἰς Λισβῶνα, καὶ ὁ θεὸς του εἶνε ἱερεὺς Ἠρώδης.
—Ἰερὸν! Ἠρώδης! εἰπὶ μοι γρήγορα, Μι-γέλ, τίκουν μου. Πῶς ὀνομάζεται ὁ ἱερεὺς οὗ-τος καὶ τινος κλήρου Ἠρώδης εἶνε; Τὸν γνωρίζεις;
—Ναί, ὀνομάζεται Βερνάρδος Μοντεῖρ καὶ εἶνε Ἠρώδης τοῦ κλήρου τῆς Παναγίας τῆς Ἀτόχας.
—Μέγιστε θεέ!
—Τί ἔχετε λοιπὸν, αὐθιγὰ Ἰερώνυμε;
—Τί ἔχω!... Ἀλλὰ τέκνον μου, ὁ ἱερεὺς, ὁ Ἠρώδης, ὁ θεὸς οὗτος εὐρίσκεται ἐνταῦθα πρὸ μῆος περὶ πέντε ὥρας καὶ τὴν στιγμήν ταύ-την λαμβάνει τὸν δαίμον μου εἰς τὸ πα-ρακείμενον δωμάτιον, ὡς ἄνθρωπος ὅστις ἔχει σώας τὰς ψυχὰς του.
—Ὅποια συνάντησις! Ἀλλὰ, παρακαλῶ, μὴ εἴπητε εἰς αὐτὸν οὐδὲ λέξιν. Μόνον ὅταν θὰ ὑ-πάγῃ νὰ κατακλιθῇ, κάμει μοι ἐν νεύμα ἵνα σπεύσω νὰ εἰδοποιήσω τὸν ἀνεψιὸν ὅτι ὁ θεὸς του ἀνευρέθη. Πόσον τοῦτο θὰ τὸν κἀμῃ νὰ χαρῇ!
—Καὶ ὁ πτωχὸς ἀγαπήσας θεόν, τί θὰ εἴπῃ ὅταν ἰδῇ τὸν ἀνεψιὸν σου;
V.
Τί θὰ εἴπῃ; Ὅταν ἀνταρτίαι φαντασθῇτε. Ἡ παραφροσύνη του, εἶνε νὰ ἐξέρχεται κατ' ἐροχὴν εἰς τοὺς ἀγρούς, ἀλλ' ὅταν ἀπαξ ἐκρυ-βῇ καὶ ζητήσῃ νὰ τὸν ἐπαναφέρῃ ὁ ἀνεψιὸς του, τότε αὐτὴ τὰ ἐπὶ ῥαχέαι ζωηροτέρα.

Ἐν τῇ κατὰ τὴν ὁδὸν «Ὁξφόρδ» οἰκίᾳ τῆς Κας Αὐγουστάς Κ. Χαρα-λαμπίδου ἠενίχθη νέον ξενοδοχεῖον ὑ-πὸ τὴν διεύθυνσιν τῆς ιδιοκτητρίας, ἐνθα οἱ προσερχόμενοι δύνανται νὰ εὐ-ρίσκωσι δωμάτια ὑπνοῦ λίαν εὐρύχω-ρα καὶ εὐάερα. Τὸ ξενοδοχεῖον τοῦτο θὰ διακρίνῃ ἀρχὴ καθαριότητος καὶ ἐκ-τακτοῦ περιποιήσεως, διὸ οἱ πελάται ἐστωσαν βέβαιοι, ὅτι θὰ μένωσι κατ' ὅλα εὐχαριστήμενοι.

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ.

ΛΑΡΝΑΚΟΣ.
Σίτος, πρὸς γρ. 20—21 τὸ κοιλόν.
Κριθὴ, πρὸς γρ. 10
Ὁρός ἐντόπιος, πρὸς γρ. 27—28
Σησάμια, πρὸς γρ. 3 τὴν ὀκάν.
Σταφίς μαύρη πρὸς 45 παρ. ἡ ὀκάν.
Σταφίς βρασπὴ πρὸς 35 παρ. ἡ ὀκάν.
Βαμβακόσπορος πρὸς γρ. 1 καὶ 35 παρ. τὴν λίτραν.
Βαμβάκια, πρὸς γρ. 15—16.
Βρώμη, πρὸς 13 1/2 τὸ κοιλόν.
Ἐλαιον, ἑξωτερικοῦ πρὸς γρ. 17—17 1/2 τὴν λίτραν.
Ἐλαῖον ἐντόπιον, πρὸς 18 ἡ λίτρα.
Ζάχαρις, πρὸς γρ. 332 τὸν σάκκον.
Καφές, πρὸς γρ. 20—21 τὴν ὀκάν χονδρ.
Ὁρὸζιον, πρὸς γρ. 190 τὸν σάκκον.
Σάπων, πρὸς γρ. 6 1/2—7 τὴν ὀκάν.
Πετρέλαιον Καυκάσου πρὸς γρ. 40 1/2.
Μὲ λίαν ἀγγλικὴν γρῶσα 182.

Ἐν τῷ τυπογραφείῳ ἡμῶν γίνεται πᾶσα τυπογραφικὴ ἐργασία μετὰ πά-σης τῆς δυνατῆς φιλοκαλίας εἰς τιμὰς λίαν συγκαταβατικάς, οἷον: ἐτι-κέρτα καπνοῦ, ἐνοικιαστήρια, χρε-ωστικὰ γραμμάτια, ναυλοσυμφωνη-τικὰ, δηλωτικὰ Τελωνείου, διπλωτυ-πα, φαρτωτικὰ κλπ.

—Ἀληθῶς! Καὶ ἐγὼ λοιπὸν ὅστις τὸν παρε-χάλετα νὰ γείνῃ ἀνδρόγος τοῦ μικροῦ μου παιδός!
—Εἶνε πρᾶγμα ἀδύνατον, ἀφ' οὗ εἶνε τρελλός.
—Αἶ, καλὰ! δὲν θὰ θελήσῃς νὰ με πιστεύῃς ἴσως, ἀλλ' ἐπὶ τέλους ἔχρισται καὶ ἐγὼ νὰ ἐν-νοῶ ὅτι ἔλεγε λόγους ἀσυμμετρήτους, ἀλλ'...
—Σὺ πιστεύεις, ὅτι τὸ αὐτὸ συνέβη ἀκριβῶς καὶ εἰς τὸν ἐξῆς δέλεόν σας Ἰσά, πλησίον τοῦ ὁποῖου διέμεινε περὶ τὰς τρεῖς ὥρας. Βεβαίως θὰ σὰς τὸ εἴπῃ.
—Ἀναμειβόμενος, μοι τὸ εἶπε, ἀλλὰ τί λοιπὸν συνέβη εἰς τὸν Ἰσά;
—Ὅς μοι, συνέβη νὰ ἐννοήσῃ ὡς ὑμεῖς τώρα, ὅτι ὁ καλὸς οὗτος ἄνθρωπος δὲν ἐγνώριζε πλέον τί ἔλεγε.
Ἀλλ' ἐπὶ τέλους, αὐθιγὰ Ἰερώνυμε, αὐτὰ εἶνε πράγματα τὰ ὁποῖα δὲν μὲς συμπεφοῦσι. Τὸ σπουδαιότερον εἶνε ἵνα ὁ ἀνεψιὸς τοῦ πτω-χοῦ τρελλοῦ Ἠρώδης φέρῃ μαζί του χρο-μάτα, καὶ δυνήσῃτε νὰ κερδίσῃτε ὑμεῖς προσ-παθούντες νὰ τὸν ἐξυπηρετήσῃτε ὅσον δύνα-σθε καλῆτερον. Σὺς παρακαλῶ ὅμως νὰ με εἰ-δοποιήσῃτε, ὅταν ὁ καλὸς ἄνθρωπος ὑπάγῃ νὰ κατακλιθῇ. Τίποτε περισσύτερον.
—Οὐκ αἰδοῦμαι, Μιγέλ. Ὁ ἀνεψιὸς δύ-ναται νὰ βασισθῇ εἰς ἐμὲ. Ἀλλῶς τε πρόκειται διὰ μίαν καλὴν πράξιν.
—Μάλιστα, ὡς λέγετε, αὐθιγὰ μου.
—Διψᾷ τέκνον μου;
(ἀκολουθεῖ.)